

Uvod

Postoji visoko slaganje stručnjaka iz područja razvojne i kliničke psihologije da razdoblje ranog djetinjstva i iskustvo koje pojedinac stiče u svom primarnom odnosu s roditeljem/skrbnikom tokom prve/prvih godine života (bilo da se radi o majci, ocu ili nekoj značajnoj drugoj« odrasloj osobi) ima ključnu ulogu u normalnom razvoju pojedinca, ali i u nastanku poremećaja u njegovom funkcioniranju. U porodici, kao u svakoj socijalnoj grupi, susrećemo se sa razlikama u položaju njenih članova, a zatim sa tri razne uloge: majke, oca i djeteta. Roditeljske uloge predstavljaju promjenljivu varijablu, jer se mijenjaju tokom cijelog života roditelja, kako raste i sazrijeva njihovo dijete. Ovaj rad je usmjeren na odnos majke i djeteta. Pravilan pristup djetetu, stabilna emocionalno uravnotežena porodica, prije svega majka, ali i bliža okolina važni su faktori u formiranju emocionalno zrele ličnosti djeteta a kasnije i zdravog čovjeka. U osnovi dijete će prvih par godina sebe i svijet oko sebe, doživljavati prema tome kako se njegova okolina odnosi prema njemu i njegovim potrebama. Ako ga se voli i ako mu se ljubav, njemu razumljivim načinima pokazuje, ono će voljeti sebe, ako ga se ne voli dovoljno, neće moći ni samo sebe voljeti. Pozitivni oblici interakcije roditelj – dijete, interakcije koja se temelji na prihvaćanju, razumijevanju, zajedničkim akcijama i planovima te povjerenju stimuliraju u djeteta pozitivan odnos prema drugima. Nadalje, značajna je uloga roditeljske topline, prihvaćanja i vezanosti za psihološko zdravlje djeteta. Emocionalna potpora koju dijete osjeća u obiteljskom okruženju rezultira njegovim osjećajem vlastite vrijednosti. Samopercepcija djeteta ovisi o prihvaćenosti od majke. Stečena samopercepcija, odnosno procjena vrijednosti samoga sebe, utiče na integraciju djeteta u svijet vršnjaka. Prihvaćanje i potpora koju roditelji pružaju djetetu potiču dijete na slobodno istraživanje vlastitih ograničenja i otkrivanja kompetentnosti koje ima značajnu ulogu u razvoju slike o sebi. U radu je izvršena analiza teorija privrženosti, teorija koje raspravljaju odnos majka-dijete. Cilj je bio da se ustanovi kakav je odnos između majke i djeteta, kakve posljedice on ostavlja po razvoj slike o sebi, šta se dešava sa razvojem kada je majka odsutna i sl. Sve ove teorije zahtijevaju od nas budućih pedagoga-psihologa da se bavimo ovim problemom, da imamo znanja i da smo stručni u oblasti odnosa roditelja i djece, te kako ti odnosi utiču na ponašanje i razvoj. Jer odnosi su ključni medij kroz koji se odvija pedagoško-psihološki rad.

1. Znanstvena istraživanja J.Bowlbya

O kontaktu i odnosu majka dijete istraživao je i J.Bowlby. Postoje tri faze u razvoju privrženosti, tj. snažnog emocionalnog odnosa. Prva se faza, koja traje od rođenja do drugog mjeseca, naziva faza nediskriminativne socijalne reakcije. U ovoj fazi bebe usmjeruju svoju pažnju ne samo prema majci nego uglavnom pozitivno reagiraju na svih koji se nađu u njihovoj blizini. Ali ipak svoju majku sa sigurnošću prepoznaju. Eksperimenti su pokazali da novorođenčad radije gleda u svoju majku (ili njezinu fotografiju) nego u nekog stranca i to već samo nekoliko dana nakon rođenja. Isto tako majke svoje bebe mogu prepoznati samo na temelju mirisa samo nekoliko sati nakon rođenja djeteta. Kod psihološki zdravih majki do vezanosti za dijete dolazi vremenski vrlo brzo. Dijete pokazuje svoju privrženost majci tek nakon nekoliko mjeseci.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com